

SIMONYI HÍRMONDÓ

A SIMONYI
ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

II. ÉVFOLYAM - IV. SZÁM - megjelenik negyedévente

2008. DECEMBER

„Dicsőség mennyben az Istennek...”

Így - örven-
dezünk, és szin-
te ujjongunk karácsony ünne-
pén. Ezt énekeljük repeső szív-
vel mi, keresztények templo-
munkban, a szentmisén, ez
csendül fel a karácsonyi éne-
kek között családjainkban, ot-
thonainkban. Ez a mondat feje-
zi ki karácsony ünnepkörének
igazi mondanivalóját. „Dicsőség
mennyben az Istennek, békessé-
g földön az embernek!”

Hiszen karácsony Jézus
születésének ünnepe, aki az
Atya megtestesült Igéje. Öröm-
hírt hozott: az emberszerető
Isten jóságát, az igazi remény-
séget, fényességet az emberi-
ség sötét éjszakájába. És ezt
minden ember valahol mélyen
a lelkében megérzi kimondatla-
nul is. Hiszen ilyenkor vágyunk
a szeretetre, arra, hogy szeres-
sünk és szeressenek minket.
Hajlunk arra, hogy félretegyünk
minden konfliktust embertár-
saink között próbálunk megér-
tők lenni, és talán még képesek
vagyunk a megbocsátásra is...
Sok gondunkat, bajunkat feled-
tetjük, vagy belesűrítjük köny-
nyezve minden bánatunkat a
Mennyből az angyalba... Vala-
hogy meglágyul az emberi szív,
előbukkan a mindenkiben ben-
ne lévő jó, jóra való készség.
Igen ő teszi ezt velünk kivétel
nélkül. Ezt próbálja tudatosítani
Szent Pál apostol bennünk,
amikor karácsony lényegét így
fejezi ki:

„Megjelent megváltó Istenünk
kegyelme minden ember
számára. Önmagát
adta értünk, hogy
minden gonosz-
ságtól megváltson,
megtisztítson,

és jöttetekben buzgólkodó
választott népévé tegyen.” Amit
keresünk, azt a jászol egy-
szerűségében, sze-
gényiségében gyermeki lelkület-
tel, azaz minden gógtól, ön-
teltségtől, önzéstől megszaba-
dulva és Istenre ráhagyatkozva
közelítenénk Hozzá!

„Emberre lett az Úr szalmán
kapott helyet,

Hogy széna, szalma és már sofa
ne legyenek;

Alázat és gyermeki lélek mily
szent dolog!

Kik látták az Urat elsőnek? A
pásztorok.

Miért mondd, hogy a nagy ki-
csinyé nem lehet,

S a porszem képtelen fölfogni az
 eget?

Nézd a Szűz Gyermekét! A
szűk jászolt tekintsed:

Benne a föld s az ég és száz vi-
lág pihent meg.

Bizony a szíved is kicsi jászol
ha lenne,

Újra eljönne az Úr, s Gyermek-
ként megszületne.

Ha Krisztus százszor is szü-
letne Betlehemben,

Elvesznél, hogyha nem jönne el
a szívedben.”

(A. Silesius)

Krisztus a szívünkben akar
megszületni a mostani kará-
csonykor is! Az ő jelenléte ben-
nünk igazi emberségre, sőt mi
több Istenre való hasonlato-
ságra nevel alakít. Csak így
tudjuk maradandóan megélni a
szeretetet! Csak a krisztusivá
válva tudjuk megörvendeztetni
igazi énünkkel, önmagunkkal
szeretteinket!

Ennek az esztendőnek a
lezárását és újnak a kezdetét is
magában foglalja mondatunk:
„Dicsőség mennyben az Isten-
nek, békesség földön az em-
bernek!”. Számot vetünk és fo-
gadkozunk. De, hogy ne meg-
keseredettség és üres ígérlet
legyen e forduló, ahhoz észre
kell vennünk, hogy mi mindent
kaptunk Istentől, az élet Urától:
életerőt, szerető szívet, egy-
más, mindig új lehetőséget...
Persze voltak elhibázott per-
cek, elszalasztott alkalmak, de
most mégis jön az új, az üdvöt
hozó, ezért a régiből tanulva
előre tekintünk és fölfelé, arra,
Aki velünk együtt járjuk tovább
életünk útját!

Ünnepeljünk együtt Megvál-
tónk születését, közénk jöttét,
adjunk hálát az őesztendőért,
és Istennel kezdjük az újat!
Együtt zengjük az ünnepi
szentmiséken: „Dicsőség men-
nyben az Istennek, békesség
földön az embernek!”.

(W.Zs., plébános)

Minden kedves olvasónknak áldott, szeretetteljes karácsonyt
és sikerekben gazdag, boldog Új évet kívánunk!

Az ETP Szlovákia szervezésében, találkoztak az 1945 előtt született romaszármazású polgárok

2008.10.29-én 13.00 kezdettel találkozót szervezett az ETP Szlovákia megbízottja a Simonyi kulturházban. Részt vett rajta 32 érintett személy melyek bekapcsolódtak a már realizált segélyprogramba. Simonyi, Serke, Darnya, Martonfalva, Cakó polgárai és polgármesterei értékelték a program

eredményeit. Utána az ebéd következett és társalgás, eredeti cigányzene élőben közvetített repertuár hallgatása. A résztvevők hasznosnak tartották az összejövetelt és megköszönték az ETP-nek valamint a szervezőknek a velük való tördést.

A CSEMADOK

A Csemadok helyi szervezetének a működésében a 2008-as év is bővelkedett eseményekben.

Farsang a szórakozás a vidámság időszak, aminek az alkalmából egy vidám mulatságot rendeztünk. A hangulat jó

volt és anyagilag is gazdagította a szervezetet.

A március 15.-i ünnepségekről a helyi alapiskolával közösen emlékeztünk meg. A helyi iskola pedagógusai színvonalas kis műsort állítottak össze e szép alkalomból. Az ünnepség keretén belül helyeztük el koszorúinkat a kopjafánál.

Anyagilag megengedhette magának a szervezet, hogy tagjait gazdagította egy szép élménnyel a „Gödöllői Sissi” kastély meglátogatásával.

Szüreti táncmulatságunk is jó hangulatban telt el amihez nagyban hozzá járult a zenekar, amelynek tagjai teljesen

fiatalok. Ez volt az első bál ahol bemutatkoztak nagy sikerrel. Számítunk rájuk a szilveszteri bálunkon is.

Novemberben karácsonyi könyvvásárt szervezünk a helyi kulturházban. Reméljük mindenki megtalálja a kedvére való olvasni valót.

A következő évben szeretnénk több kulturális rendezvényt, irodalmi estet, író-olvasó találkozót szervezni. A kirándulás sem maradhat el. A tervünk, hogy megnézzük tagjainkkal a „Budapesti parlamentet”. Mindenkinél köszönet az ez évi munkájáért.

(Gál Hajnalka)

Vadászat és természetvédelem

Ismét eljött az év vége, ezzel együtt eljött a fő vadászidény. Októbertől december végéig az őzbak kivételével minden nálunk elforduló vadra lehet vadászni. Ilyenkor tartjuk a

közös vadászatokat is apróvadra és vaddisznóra. Fokozott figyelmet fordítunk arra, hogy a vadetetőik mindig fel legyenek töltve szemes és szálas takarmánnyal. A csülkös vadaknak

/őz, vaddisznó, szarvas/ minden évben gyógykészítményt is keverünk a szemes takarmányba amivel különböző betegségeket tudunk megelőzni. Nagyon fontos, hogy a vadak hozzájussanak sóhoz is, ezért az etetőik mellett sózók is vannak, amiket szintén rendszeresen feltöltünk kóssal. Sajnos gyakran előfordul hogy a kihelyezett só felületen személyek eltulajdonítják. Szintén visszatérő probléma, hogy a területen sok a kóbor kutya, amelyek főleg az őz és apróvad állományban okoznak károkat. A téli hónapokban a vadnak nagyobb nyugalomra van szüksége, hogy minnél kevesebbet keljen mozogni és ezáltal kevesebb energiát éget el a szervezete. A simonyi határban sajnos elég kevés bokros, ligetes rész van

ezért a vadak nehezen találnak búvóhelyet. Sajnos ezeket a bokros részeket is a tél folyamán megtizedelik az illegális fagyűjtők és illegális személtreakatokként szolgálnak /Telek oldal, Dóna folyás/. A fentiekből látni, hogy mi vadászok mennyi mindenre odafigyelünk és igyekszünk megővni környezetünket. A mellékelt fényképen éppen egy vadetető készül a Dónában. Az írást Riesenthal német vadászíró magyarosított szavaival zárom „Az legyen a vadász nemes törekvése, hogy a vadat óvja, kímélje és védje. Vadásszék, mint törvény és szokás kívánja, s teremtményeiben a teremttőt áldja...”

Sesták Péter a Simonyi

Születtek

2008.11.20
Oláh Frederika,
Simonyi 14

Tisztelt Simonyi község polgárai, kedves barátaim

Sok szeretettel üdvözlöm mindannyiukat a simonyi hírmondó hasábjáról. Ismét egy esztendő van mögöttünk, melyben történtek mindannyiunkal jó dolgok, és kevésbé jó dolgok is. Falunk élte a maga kistelepülési életét, küzdve a fennmaradásért, fejlődéséért. Polgáraink ki-ki a maga szakaszán környezetében tette a dolgát a saját és családja boldogulásáért, anyagi biztonságáért és szellemi fejlődéséért. A szerencsésebbek, tehetségesebbek, munkahellyel rendelkezők a termelésbe való részvételükkel gyarapították, biztosították csa-

ladjuk jólétét. A kevésbé szerencsések, szociálisan hátrányos helyzetben lévők állami és szociális juttatásokból valamint az aktivációs munkából származó jövedelemből igyekeztek megszerezni a legszükségesebbet.

A község önkormányzata munkájával az év folyamán igyekezett polgárai számára olyan közigazgatási légkört biztosítani ami elősegítette gazdasági, szellemi törekvéseiket, ápolva természetet, életkörülményeinket, műemléki kincseinket. Igyekeztünk eleget tenni az elvárásoknak, még az olyan összetett és bonyolult lakossági strukturájában is mint a falunké ahol megtalálhatók 52,4% roma származású lakosság mellett a 46,5% magyar, és 1,5% egyéb nemzetiségűek. Ma már elmondhatjuk, hogy élve a demokratikus szabadság jogokkal, melyet biztosít részükre Szlovákia alkotmánya és az európai uniós törvények, falunk békésen élte meg a 2008-as évet. A közhangulat jónak mondható, még annak ellenére is hogy helyenként voltak problémák egyénenként,

nem megértések ami viszont nem nemzetiségi vagy etnikai alapúak voltak. A probléma inkább az emberek hozzáállásában, tenniakarásában, emberi értékeiben keresendő. Reméljük, hogy a jelenlegi magyar - szlovák viszony megromlása etnikai villongások környezetünkben nem bontják meg falunk békességét. Belső egyensúlyért közösen kell munkálkodnunk önkormányzatnak, hivatalnak, egyházaknak, kulturális és egyéb társulásoknak, polgári társulásoknak, hogy ezt a békét továbbra is megőrizzük. Remélhetőleg a közeljövőben a rimaszombati járásba de azon kívül is létesülnek új munkahelyek, melyekben megtalálják a jelenlegi munkát keresők is számításukat és javítanak anyagi helyzetükön. Jelenleg községünk lakosságának összlétszáma 537 és ebből sajnos 140 a munkanélküli. Az aprófalusi munkák szervezésével csak mérsékelni tudjuk az anyagi gondokat. Ezen a téren a megoldás a kormány kezében van, kinek be kéne váltani ígéretét a regionális különbségek kiegyenlítése irányában. 2009.

január 1-étől országunk belekerül az eruoazónába, melyben megváltozik a fizetőeszközünk. Ügyelnünk kell az átmeneti időben a pénzünkre, be kell tudnunk osztani a kevesebnek tűnő fizetőeszközt is. Remélhetőleg az EU fizetőeszköz bevezetése, még szélesebbre tárja a világ kapuit polgáraink előtt kihasználva az eurozóna adta lehetőségeket. Mindezen anyagiak mellett a legnagyobb érték egy ember életében az egészség és a békesség.

Ezért az óév végeztével és az új év kezdetén kívánok Önöknek és családjuk számára magam és az önkormányzat nevében, nagyon jó egészséget, családi boldogságot, kulcsot a mindennapi problémák megoldására, sok energiát az akadályok leküzdéséhez. Falunk kis közösségében cselekedeteinkkel teremtsünk közösen egy kellemes, jó életteret melyben tud boldogulni az egyén de párhuzamosan a közösség is.

Madarász Emil
polgármester

Apró falusi munkák

Október 31.-vel véget ért a munkahivatal által szervezett aktivációs tevékenység és önkéntes munka Simonyi községben az elmúlt időszakban ezekben a munkákban szünet nélkül részt vett összesen 105 személy. Még a mindennapi munkafegyelmi gondok mellett is hasznosnak értékeljük az elmúlt időszak e fajta tevékenységét. A munkák keretén belül rendeződtek, kaszálódtak a köztérek, rendben tartódtak a virágágyások. Kijavítottak a község tulajdonában lévő ingatlanok, öltöző, étkezdé, falu kútja, üzlet, járdák. Megvásárolódott a munkákhoz szükséges felszerelés és a gépek. A résztvevő személyek ezáltal megkapták az aktivációs pótlékot. Azért, hogy a munkahivatal munkaszünete alatt is megtartsa községünk a rendezett, tiszta falu jóhíret, a Simonyi önkormányzat úgy döntött, saját kompetenciáján belül megszervezi a munkákat a téli hónapokban is, igaz csökkentett létszámmal, 50 személlyel.

Mivel az elmúlt időszakban komoly gondok voltak a munkafegyelmével, valamint a polgárok a községgel szemben tanúsított adó és egyéb befizetési kötelezettségeinek betartásával az önkormányzat a részvételt feltételekhez kötötte, melyek a következők:

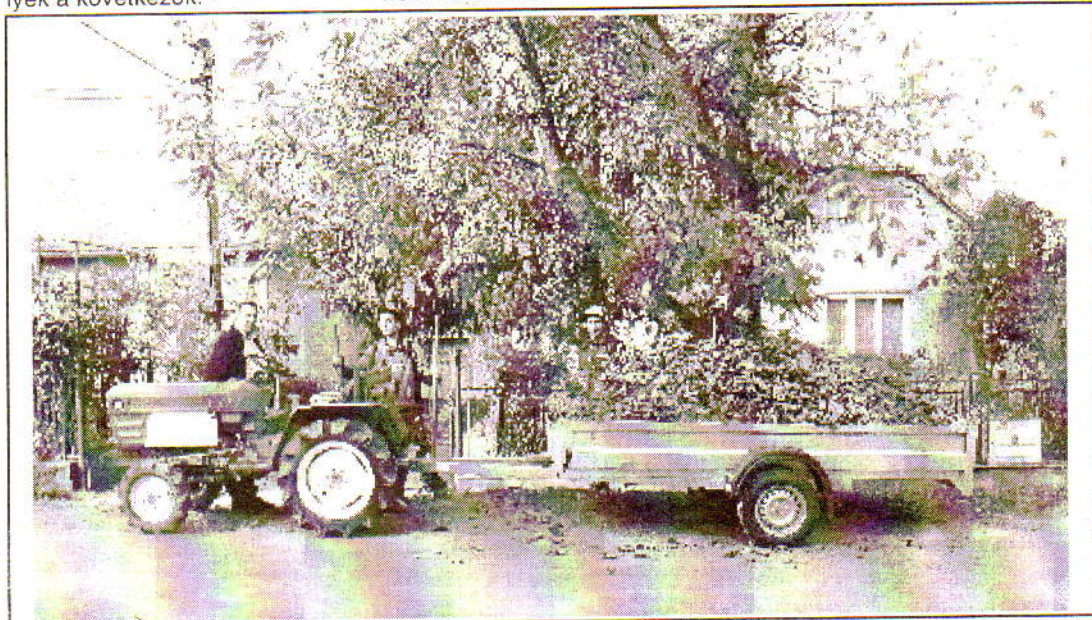
1. csak szociálisan ráutalt személyek vehettek részt a munkákban, ez a munkahivatal feltétele

2. aki a múltban más elfoglaltság miatt nem volt képes dolgozni az előírt munkaórát - nem vehet részt

3. akinek nincs lerendezve a régi adó, egyéb illeték vagy pénzügyi kötelezettsége kizárja magát a felvételtől.

Ezek a feltételek meg egyeznek a környező falvak feltételeivel.

Jelenleg a munka 50 személlyel, 8 órás munkaidővel november 15-étől december 31-ig tart.

Régi szakmák, régi foglalkozások Simonyiban

VÁLYOGVETÉS

A vályog a pelyvából és törekből, sárból vályogvetővel vetett száritott agyagtégla, amilyen a mi falunkban a Rimahídon túl úgynevezett Páston valamint a Téglákban vetettek mint olcsó természetes építőanyagot. A vályogvetésnek meg voltak a maga fortéjai. Erről kérdeztük ki Kósik Józsi bácsit, és Oláh Alojzot akik még saját szemükkel látták a falu határában zajló vályogvetést. Elmondásuk szerint a múltban sok szegény fiatal házas maga vetette a házához szükséges vályogot, másrészt pedig foglalkozásszerűen többnyire romák vetették a vályogot eladásra vagy bérbe is. A vályogvetés volt valaha a legnehezebb sármunkák egyike. A vályogkészítéshez lejjobb a szikes agyag. A települések szélein sorakozó vályogvetőkben vagy vályog-gödörökben a sárkészítéshez szükséges vizet az őszi, tavaszi esőzésekkel felfogják. A mélyebb gödörökben feljön a föld árja (talajvíz) is. A legtöbb vályogot nyáron vetik, júliusban, augusztusban, esetleg szeptember elején. A vályogot deszkából készült fenekes, fogós ládafalet eszközzel, a vályogvetőkkel vetik. Van egyes és kettes vető. A vályogok nagysága különböző; többségük megegyezik a tégl méreteivel, általában 32x15x12 cm. A múlt század második felében sok helyütt nagy vályogokat készítettek, kétszer akkoraakat, mint a mostani általános méret. A vályogvető első feladata kinéz-

ni a jó helyet és kiadni a víz helyét. Legtöbbször régi, már elhagyott vályogvetőgödört fognak fel, mert ott nem kell új víz-gödört ásni, hanem a vályogvetőgödörben álló vizet használhatják. Az ásóval kiásott agyagot összevágják, majd

vízzel jól lelocsolják. A locsolás tulajdonképpen elárasztás, különböző gáttakkal, alacsony földhányásokkal a felvágott földhöz vezetik a vizet. Az így nyert sarat behintik pelyvával, esetleg törekkkel, vagy tört szalmával, majd bekapálják. A bekapált sarat rövid ideig állni hagyják, utána megtapossák. A jól összedolgozott, öreg sarat aztán az előre megvizetett pelyvával behintett vályogvetőbe gyömöszölik. A tetejét a bevizetett késsel lesimítják. Aztán a vetőt a vetőhelyre húzzák, vagy viszik, ott felemelve megfordítják, és egy gyors, erőteljes mozdulattal a sorba vágják. A sár kijön a vetőből és a kivetett

vályog sorba állva szikkadni kezd. A szorosan egymás mellé vetett vályogot előbb a földön hagyják szikkadni. Általában egy heti szikkadás után, amikor már tartása van, felállítják, vagy oldalukra borigatják és így hagyják újabb egy hétig szikkadni. A kiszikkadt vályogot a vályogvetőgödör szomszédságában gúlázzák, azaz duplasorral, hézagosan, háromszögekbe

náddal, esetleg kátránypapírral lefedik. A vályog így behordva, tető alatt, ereszbe rakva is szárad és alkalmassá válik a felhasználásra. A vályogot rendszerint ketten vetik. Az egyik vető a sarat készíti elő és telegyömöszöli a vetőt, a másik pedig kihúzza, vagy kiviszi a gödörből és kiveti a vályogot. A vályogfalat sima sárral készítik és tapasztani kell (agyagsárral). Ha vakolni akarják (meszes homokból készült malterrel), akkor a vályogfalra léceket szögeznek, megvagdossák, vagy dróthálót erősítenek rá. A pusztá vályogfal ugyanis leveti a vakolatot. A századfordulóig vályogfal alá döngölt agyag fundamentumot készítettek. Századunkban mindinkább elterjedt a téglalapozás. Legújabbban pedig beton alapzattal is találkozunk. A két világháború között terjedt el a vegyes falazás, azaz az olyan falkészítés, hogy két sor vályogot egy sor téglakövet. Sok szegény fiatal házas maga vetette ki a házához szükséges vályogot. Sok szegény ember pedig foglalkozásszerűen vetette a vályogot eladásra, de bérbe is. A vályogvetők között sok volt a roma. A vályogvetés a legnehezebb sármunkák egyike. A Simonyi akkori roma családok közül a leghíresebb vályogvetők a Balog (G) család valamint az Oláh családok voltak. A vályog építmények ha vizet nem kaptak több 100 évig is szolgáltak. Jó hőszigetelő, egészséges lakó építmények készültek belőle, valamint raktárak és csűrök.

M.E.

AKIKÉRT A HARANG SZÓL

Ha megkondul a harang az ember akaratlanul is összerendez, hogy vajon ki halt már meg megint. November első két napján a világ összes harangja az elhunyt szeretteinkért zeng. Mindenszentek és halottak napján általában minden ember igyekszik úgy intézni dolgait, hogy időt szakítson az áhitatra, megemlékezésre.

A Simonyi temető is virág pompába öltözött. A hársfákkal övezett rendezett sírok önmagukért beszélnek. Ki-ki maga módján, ízlése és tehetsége szerint rendezte, díszítette hozzátartozói sírját. Volt aki

többször is fordult virágokért, volt aki szolidan pár szál virággal érkezett, de volt olyan is aki egy szál gyertyát szorongatott a kezében, meggyújtotta és imádkozott. Ilyenkor újra találkozunk rég nem látott ismerősökkel, rokonokkal. Van aki erre a napra tér haza tiszteltből, megemlékezés céljából. Lehet, hogy gyakrabban kellene halottak napját tartani? Ki tudja? Az ilyen esemény összehozza a családokat.

Idén az idő is kegyes volt a virágokhoz, krezanténákhoz. Több hétig csodálhattuk a szebbnél-szebb színben pompázó virágokat, örökzöldeket.

Tartson örökké a megemlékezés is.

A.M.

A falu a mai napig híven tart rendületlen magyarsága és református vallása mellett, melyért a múlt századokban nagyon megszenvedett.

DISZNÓTOROK IDEJE

Első hó leesésével és a hőmérséklet fagypont alá való süllyedésével eljött a disznóvágás ideje faluhelyen. Disznótornak, lakodalomnak télen van az ideje. E tréfás mondás szerint azért, mert ilyenkor nem romlik el a hús és nem savanyodik meg a menyasszony.

Valamikor a disznóölés s az utána következő disznótör a téli hónapok jelentős és várva várt eseménye volt. Régen még a gyerekek se mentek aznap iskolába. Ilyenkor korán kezdődött a nap az egész család számára: még alig pitymallott, s már zörgetett a kapun a disznóölő koma vagy sógor, mert a saját disznóját senki se vágta le szívesen. A disznó leszúrása, és perzselése következett

(korábban zsup szalmával, ma már gázzal), amely a fehér havon kékes hajnalban szép látvány, a gyerekeknek meg nagy mulattság volt. Az első falat a sült malac füléből mindig a gyerekéké volt.

A munka pontos rendbe halad. Mindenkinek meg volt a maga feladata. A falusi ember családjára rokonságára, sógora, komára támaszkodva megoldotta saját maga a disznóölést. Az asszonyok sütötték a vért reggelire, tisztították a fokhagymát, forralták a bort, mosták a beleket. A böllér pucolta, bontotta fel a disznót, készítette a kolbászt, hurkát, sajtot, sózta a szalonnát. A gazdának ezen a napon csak az a dolga volt, hogy szíves szóval, tréfával, jó borral tartsa a segítőkét szórak-

zoztatva a társaságot régi történetekkel, viccekkel.

Ez a nap a disznótorra volt szárvá, ami pitymallattól késő éjszakába nyúló volt. Sokszor a

vége ért a disznótör. A ilyenfajta disznótörök azóta faluhelyen is csak ritkán vannak és nem minden vidéki házban. Hiszen a mindig rohanó fiatalok, esetleg városból hazajövő gyerekek szeretnek gyorsan végezni. Nem bajlódanak a belekkel. A mészárszékből kész tisztított belet hoznak, melybe már beletölthető a kolbász, hurka, disznósajt pástétom. Pedig a természetes friss alapanyag az igazi. Kezdvé az élő sertéssel, belekkel, végezvén a sok finom friss falattal, amit csak a frissen vágott disznóból lehet készíteni, sült vér, orja leves, májgaluskaleves, hurka, kolbász, disznótepertő, nemszólva a pecsenyéről és a disznótörös káposztáról, ami talán a csúcsa a disznótornak.

Maga a disznótörös eseményen kívül, ez a sok finom falat az igazi falusi élvezetek egyike.

M.E

Ritkán látott madarak

Szajkó

A szajkó, más néven „európai szajkó” a madarak osztályának verébalakúak rendjébe és a varjúfélék családjába tartozó faj. Közismert népies neve: „mátyásmadár - mátyásszajkó”.

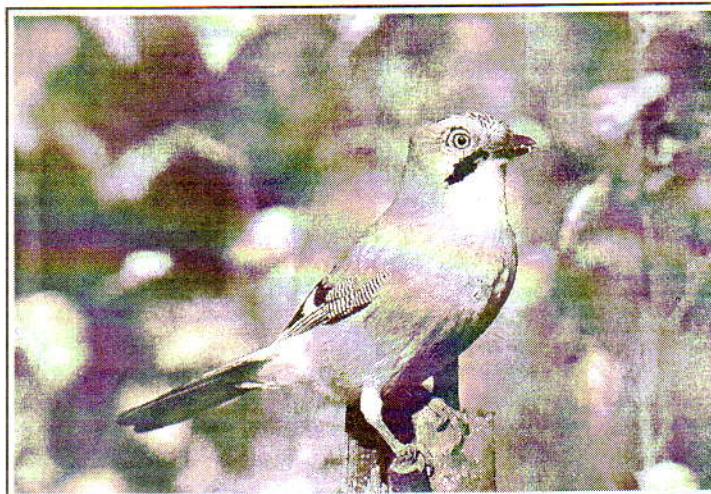
Előfordulási helye Európa, Ázsia, Afrika északnyugati partvidéke, ahol él és költ, elegyes, tűlevelű erdőkben, parkokban, gyümölcsösökben él. Kimondottan erdei madár. Megtalálható nálunk is a Cserhát hegységben, szőlőkben, gyümölcsösökben, bokrokon mezsgyéken. Fátlan területen nem él, lételeme a tölgy vagy a bükk jelenléte. Megjelenése: testhossza 34-35 cm, szárny fesztávolsága 52-58 cm, tömege 140-180 gramm a tojó kisebb mint a him. A lapszíne a drapp szín fekete farokkal és szárnyvéggel benne fehér csíkokkal és jellegzetes égszínkék csíkos szárnytővel. Egyik legszebb, legkülönlegesebb madarunk. Utánnoznai tudja más madarak hangját, de egyéb hangokat is.

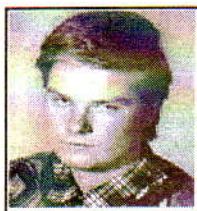
Táplálékként szinte mindent megeszik, nyáron rovarokat, fészekrablásból tojásokat, gyíkokat, békákat, apró rágcsálókat, de gyümölcsöt is. Ősszel áttér a növényi táplálékra, télen a magokra,

melyet odvakba, lyukakba rejt így erdőgazdasági tevékenységet folytat.

Közösen óvjuk ezt a csodás madarunkat.

M.E

Közöttünk élnek: DOMINIK FERENC

Oly távol, messze van hazám...

A közöttünk élő idősebbek még jól emlékeznek a magyarországi 1956-os forradalom utáni rádióban gyakran fölcsendülő sóhajra. Azokban az időkben az emigrációba kényszerült emberek tartották ilyen üzenetekkel a szabadeurópa rádió keresztlátogatását szeretettel. Akkor az volt az egyetlen lehetőség, hogy üzenjenek az otthon maradt családtagoknak, szülőknél, rokonoknak, ismerősöknek a vasfüggöny mögött. Többnyire politikai okok késztették az embereket emigrációba külföldre.

Ma már hála istennek megszűnt a vasfüggöny és polgáraink szabadon utazhatnak az egész világba. A mai külföldi utazásoknak már teljesen eltérő céljai vannak, mint a múltban. Ma már az emberek utazni, ismerkedni szeretnének, nem ritka a munkavállalási ok sem. Az ifjabbaknál még a felsoroltak közé tartozik a kalandvágy is és az, hogy kipróbálják magukat, hogy boldogulnak az életben.

Talán a felsorolt okok vegyülete indította el községünk ifjú lakosát, Dominik Ferkót is a nagyvilágba, kinek jelenlegi álmását Osló - Norvégia fővárosa jelenti. A gondolatot, hogy megemlítem az ő történetét az anyja adta, Dominik Julika, mikor a napokban a községi hivatalban járva sóvárogva, de szeretettel emlegette fiát.

Ferkó a Dominik család első szülött fia, 1981.6.3-án jött a világra. Később született még egy Gyuri nevű testvére. Gyermekkorát Simonyiban töltötte. Egy csendes tiszteletudó gyereknek ismertük, néha már zárkózottnak is, aki élte a falusi gyerekek életét. Szerette az állatokat, nagy nyúlász hírében állt. Bebiztosította nekik a télre való takarmányukat, gyűjtögetett, megesett, hogy néha még a tilosban is (gyerekes csín). Szüleinek segítségére volt a házimunkákban. Szombatonként, hogy keressen egy pár koronát újságot kézbesített. Szerette a gépeket is. Apja gyakran magával vitte a teherautókon melyeken dolgozott.

Talán ez fogta meg a serdülő legénykét, amikor mezőgazdasági gépjavító iskolába, Rimaszombatba jelentkezett. Nyáron brigádmunkával igyekezett pénzt szerezni, melyből később terepjáró biciklit vett. Ezzel gyakran vállalkozott még hosszabb utakra is. Iskola elvégzése után, mivel nem nagyon akadt munka, a munkahivatalon keresztül elvégzett egy menedzser marketing kurzust. Ennek elvégzése után, mint biztosítási ügynök tevékenykedett. De ez nem nagyon elégítette ki vágyait, így amikor találkozott a ténnyel hogy a Pozsonyi közlekedési vállalat trolibusz, villamos vezetőt keres, jelentkezett, ahová fel is vették. Itt dolgozott egészen 2008-as év feléig. A jobb keresetből rendszeresen támogatta anyját és testvérét, sőt tett neki számítógépre is, melyből gyűjtötte az információkat és ismerkedett a világgal. Talán ezen a módon jutott el hozzá ez az információ a Norvégiai munkavállalási lehetőségről. Az első lehetőségre jelentkezett, részt vett a válogatáson és mivel megfelelt a

követelményeknek, felvették. Elvégzett egy több hetes nyelvkurzust és így némi nyelvismerettel rendelkezve, kiment Norvégiába, Oslóba. Ma már automata sebvártós luxus autóbusszal rója Osló utcáin a kilométereket. Anyjától megtudtuk, hogy nagyon tetszik neki a munka, a Norvég természet, a kereset is jó, de a honvágy óriási. Hiányoznak a szerettei, de a szülőfaluja is, melyről anyjával hetente beszámoltat az interneten keresztül. Interneten gyakran meglátogassa szülőfaluját. Szatelitek felvételekről kollégájának mutatgassa szülőfaluját, szülőházát, melyre nagyon büszke.

Feri, kívánunk neked a távoli szülőfaludból, itthonról, Simonyiból, nagyon jó egészséget, kitartást, sok sikert a munkában és a magánéletben. Békés boldog karácsonyt és boldog új évet kíván

Madarász Emil
polgármester

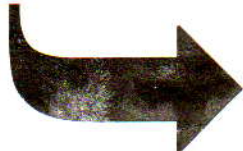
Ez volt tehát Ferkó története, mely példamutató lehet sok fiatal számára. A példája rámutat arra a tényre, hogy van élet a falu határain kívül is, csak akarni kell álmait megvalósítani!

EURO téma

A jövő év kezdetével újult erővel lép be Szlovákia polgárainak életébe a matematika. Változik a fizetőeszköz és a pénzösszegeket tudnunk kell minél gyorsabban átszámolni koronáról euróra és fordítva. Annak ellenére, hogy az átszámítási kurz nem valami nyakatekert szám, egyeseknek mivel elszórtak a fejben való számítástól, szorzástól, osztástól, gondot fog okozni. Ezért minden háztartásba eljuttatták a kompetens szervek a speciális átszámoló számológépet. Előre beprogramozott 30,1260 top váltó kurzussal.

Az üzletekben már nem lesz olyan égető szükség a számológépre, mivel a polcokon már augusztus felétől ki vannak függesztve az árak koronában és euróban is. A számlák szintén tartalmaznak az összeget mindkét fizetőeszközben. Reméljük hát a legjobbakat a változással kapcsolatban. Reméljük, hogy az egyszerű ember nem vesz el a számítások dzsungelében és a kevésnek látszó, de sokat érő euro fizetőeszközt be tudja osztani a mindennapi szükségleteinek biztosítására.

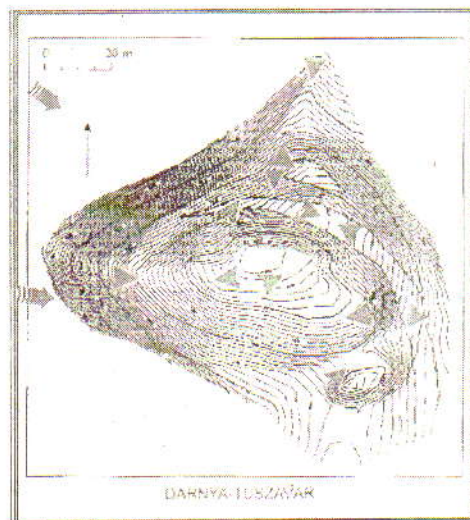
**Az eurós
kezdő
csomag**

TUSZAVÁR

Csak kevesen tudják, hogy a Serki váron kívül a régmúlt időkben Tuszavára védte a Rimavölgyet. A vár az úgynevezett Vár hegyen van, 1550 méterre légvonalban Darnya falu határában a Cserhát hegység Darnyától - Harmac felé haladó hegység szélén.

A várhegy az őskorban egy magaslati telepe volt a Bádeni kultúra kései fázisának. Ez a kora - újkori település már erősített lehetett, ennek egyes részeit a középkori vár újraépítésénél valószínűleg felhasználták. A középkori várat okleveles források nem említik. Fennálása az előkerült kerámiák, cseréptöredékek alapján a 13.-14.századra tehető. A Várhegy területét a 2000 évben térképészeti felmérték, melynek még ma is szemmel látható jelei vannak (vár, plató, árok várszegély, terasz). **M.E**

TÉLI TÁJ - festette Budai Erzsébet

BUÉK 2009

SIMONYI HÍRMONDÓ
A SIMONYI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

Felelős szerkesztő: Ing. Madarász Emil. • Szerkesztők: Ing. Madarász Emil,
Milen Marcell, ifj. Lakatos Ernő, Adorján Renáta
• Szerkesztőség telefon száma: 047 / 56 66 222 •
• E-mail: obec.simonovce@gemernet.sk; www.gemernet.sk • Nyomtatta:
GEMKO-SLOVAKOMER s.r.o., Dobšinského, Rimavská Sobota